

Vítek

Ahoj Ransomáci,

já to vezmu přímo.

Jsem Áňin bráška a ona toho teď popsala moc. Já taky umím. A jsme dobrá dvojka, tak ať si odpočine nebo vlastně připravuje pro mne tu cestu za pokladem, co v ní její skupina Skřítků soutěžila a mně přivezla ten senza – prý pendrek od medvěda.

Babičku Ransomačku máme teda tutěž, tak to vezmu trochu podle těch dětí, co o nich čte pořád dokola a píše s kde kým, nejen s Čáryfukem. Jednou to s Áňou přečteme, teď určitě zvládneme už mnohé. I já už nejsem Bridget.

Nemám na vás moc času, tak to vezmu podle fotek, ať máte představu, co vše třeba nezanedbáváme.

Je toho tolik!

Já teda taky vymyslím mnohé, jen je někdy potřeba trochu zalichotit, někdy zařvat (teda předstírat lítostivý řev, stačí chvilka intenzity a trvání a to jsou výsledky!).

Jo, že na fotce telefonuju a to tehdy V+A nemohly, až na výjimky? Ani vysílačky? Dick vždycky něco vymyslel, Johne, jasně, vývěsné obrazce na stodole a jinde, to byl váš nápad, nejen holubi. To zase Nancy a Peggy. A tajné zprávy, těch bylo a domorodci nebo doktor nevyluštili. A někdy je potřeba i někam zajet, dojet, nemůžeme na lodi, jak mohli kdykoliv AR kamarádi, ale na kole my s Áňou bleskově.

Když to jde, jedeme s rodiči na výpravu a na místě doladujeme, jídlo buď s sebou nebo na trase. Rogere, zmrzlinu znáš, ale byli už za vás i gumoví medvídci?

No nebo jíme až někde na základně, tohle asi Zuzka s Peggy znají, jen neriskují zbytečně talíře. A láhve s grogem jsou dnes trochu jiné, i obsah, ale zázvor my děti prý nemáme pít.

Dorotko, pořád máš copánky? Áňa výjimečně, ale sednou jí. Já měl kdysi krásné vlny, ale pro kluka to nemá cenu. Pořád musím něco dělat, opravovat, řezat, hrbat, sekat trávu, tohle lepší. Ne teda až na pleš jako kapitán Flint. A klobouk nebo čepici já nerad od mala.

A tohle lezení na stromy já zvládám taky, ale musí být ještě větve dole. Áňa vzkazuje Johnovi a Titty – takhle dobré? Pro lano? Lucernu? Zatím jen nad mořem listí.

Ale moře – konečně jsem se začal pravidelně i já účastnit tréninků ve vodě, chvílku jsem teda nedůvěřoval vodě tak úplně, chápeš, Rogere, že, ale pak mne už ven dostávali těžko.

Takže až konečně pojedem k tomu moři, zatím tam byla jen Áňa, budu mít kondičku.

Máme i pirátskou minulost s Áňou, Nancy, Peggy. Třeba pirátské lego u nás jede dokola, truhličky s poklady a kila korálků všude možné. Mamka a tatík milují ozdobené koberce a jiná místa a já fakt umím vyhazovat a rozhazovat, jen nevím, proč to tak Áňi vadí, vždyť drahokamy a korálky všech barev mají létat a chytat odrazy světla.

Áňa teda aspoň vytvořila záběr moře, kde ztroskotala pirátská loď, tak máme studijní obrázek po ruce. Třeba pan Kachna taky ocení a vezme nás na ostrov jako znalce.

A pak prý si Áňa za část pokladu koupí i Hadimršku a odjedeme do té Jezerní oblasti a přisedneme na loď!

No a to je vše, už mám kolem břicha takový ten pás s poutky, kam se zasunuje nářadí, jdu dát do pucu ty loď, co vám narychlo vytáhla Áňa nezkontrolované z loděnice kvůli focení, jak popisovala tu výrobu jedlých lodí. A babička říkala, že teda pan Ransome napsal o opakovaných závodech lodí *Vlaštovky* a *Amazonky*, ale na závod, kde vystartuje i *Skarab*, pan Ransome už neměl čas. Tak až s Áňou natrénujeme víc než jen sezení na paddleboardu s mamkou nebo tatškou, zavedeme tradici na našem jabloneckém moři, co vidíme i z okna a za pět minut jsme už ve vodě.

Vítek, i za Áňu